

Balesetek

Sajnos az embert élete során érik olyan megrázó események, amelyeket jobb lenne elkerülnie, de amelyek mégis megtörténnek, és kitörölhetetlen nyomot hagynak a lelkében. Ezek közül a történések közül a két legnehezebb élethelyzet az, amikor valaki bűncselekmény áldozata lesz, vagy valamilyen módon balesetet szenved. Mindkét élethelyzet látszólag véletlenül történik meg, valójában azonban – mint ahogy az emberi sorsok tárgyalásánál már szó volt róla – minden történés, ami megeshet velünk, része a személyre szabott sorsunknak. Valójában csak akkor tudjuk ezeket a megrázó eseményeket feldolgozni, ha tisztában vagyunk azzal, hogy mindenért, ami a múltban velünk már megtörtént, és azért is, ami még csak a jövőben fog megtörténni, mindezekért csakis egyedül mi magunk vagyunk a felelősek. Már szó volt róla, de még egyszer idekíváncozik, hogy minden élőlény, így az ember is a saját sorsának kovácsa.

Amikor bűncselekmény vagy baleset áldozatai leszünk, tisztában kell lennünk azzal a sokak számára talán fel nem fogható ténnyel, hogy valamikor – vagy éppen az életünkben, vagy még az előzőek valamelyikében – mi is hasonló szenvedéseket, sérüléseket okoztunk másoknak. Ez a tény persze nem mentesíti az elkövetőket a felelősségre vonás alól.

Egy káros cselekvés elkövetése után senki sem védekezhet azzal, hogy a másoknak úgymint az lett volna a sorsa, hiszen az emberi sorsok irányítása soha nem volt és nem is lesz tudatosan egy másik ember kezében. De ugyanígy egyik embernek sincs rálátása a másik ember sorsára. Az egyéni sorsok és történések alapján ezért senki sem ítélkezhet vagy mondhat elmarasztalót a másik emberről.

Mint már szó volt róla, minden ember személyes sorsa egyrészt saját magán, saját döntésein múlik, másrészt tartalmaz elkerülhetetlen történéseket, de ezekért is csak saját maga a felelős. Azzal, hogy valaki a jövőjét előre meg akarja tudni, igazából az esetek legnagyobb részében csak kárt okoz magának. A sorsunkat ugyanis nem lehet azáltal megváltoztatni vagy elkerülni, hogy tudomást szerzünk az elkövetkező történésekről. Ez olyan lenne, mint amikor az iskolában megpróbálnánk puskázni felelés vagy vizsga közben. Ha mi nem is tudjuk, de tapasztalt tanáraink azonnal észreveszik a csalást, és egészen addig kell majd újra és újra felelnünk az adott témából, amíg a tudás elégséges szintjét el nem érjük. A sorsunkat ezért csak átélni és megélni lehet, elkerülni soha.

Talán az elkövetkező jövőnk ismeretében ki lehet kerülni bizonyos saját magunkat érintő negatív történéseket egyszer, kétszer, sőt talán nagyon sokszor is, de véglegesen elkerülni nem lehet ezeket. Ezek az élmények vezetnek el bennünket ugyanis ahhoz, hogy egyre többé és jobbjá válhassunk. A személyes jövőnk fürkészése ezért legtöbbször haszontalan időtöltés, már csak azért is, mert elvonják a figyelmünket a jelenben ránk váró igazán fontos döntésekről. Minden döntéshozatalunk egy iskolai felelet, melyben számot adunk önmagunkról. Mit miért teszünk. Akkor lesz tartalmilag jó ez a felelet, ha egyre kevesebb lesz benne az én, enyém, nekem, és egyre több lesz benne a mi, miénk, nekünk. Valójában a jelenben meghozott döntéseink minősége alakítja és változtatja a sorsunkat, így hát a jövőnk is nagyrészt ezektől függ. Bár a jövőnek van egy múltból építkező határozott külső váza, de ezen belül,

a belső, tartalmi részek a jelenben meghozott döntésektől függően állandóan változhatnak.

Ország, város

Bár fejlődésünk, sorsunk személyre szabott, mégis vannak az emberi sorsokban közös kapcsolódási pontok, közös történések. Ezek alapján a közös sorsok alapján az embereket jól elkülöníthető csoportokba, úgynevezett sorsközösségekbe lehet sorolni. A sorsközösségekben élőknek egyrészt közös élethelyzeteket kell megoldaniuk, illetve olyan élethelyzetekben kell részt venniük, amelyekben bizonyos szempontból mindenki számára azonosak a külső feltételek, körülmények, vagy talán egyszerűbben fogalmazva: azonosak a lehetőségek.

A sorsközösség élettartalma, hosszúsága, vagyis a sorsközösségben eltöltött idő alapján, alapvetően kétféle sorsközösség típust lehet megkülönböztetni.

Az egyikben a résztvevők tartósan kapcsolatban vannak egymással, ilyen sorsközösséget alkotnak például egy családban, egy városban, egy országban, egy földrészen, vagy – ha nagyobb léptékben gondolkodunk – akár egy egész bolygón élő emberek csoportja. Bárhová is születik meg az ember a világban, a sorsa tartósan összekötődik, összefügg a körülötte élők sorsával. A legszembetűnőbbben ezt az egyes országok, illetve a lakosaik személyes sorsának az alakulásában lehet megfigyelni. Ha az iskola-hasonlatnál maradunk, akkor a Föld egyes országait különböző rendszerű iskoláknak vagy eltérő tantervű osztályoknak lehetne tekinteni, amelyek más-más tudással, illetve nevelési módszerrel képezik a tanulóikat. Ez a másság azonban nem jelenti azt, hogy az egyik ország jobb vagy különb lenne, mint a másik, hanem azt jelenti, hogy az egyes országokban mások a társadalmi elvárások, mások a személyes illetve a közösségi fejlődés lehetőségei.

Az ember lelke földi pályafutása során különböző országokban születik meg. Egyik életében egyszer az egyik, a következőben pedig egy másik ország állampolgára lesz. Éppen ezért az embernek a nemzeti hovatartozása, a nacionalitása nem ad okot szélsőséges nézetek és cselekedetek gyakorlására. Minden ország állampolgára büszke lehet a saját hazájára, mert a történelmi fejlődés során minden ország más és más szellemi értékeket hordoz magában. Ezeket az értékeket egy állampolgárnak kötelessége elsajátítani és megőrizni, sőt ha lehetősége van rá, akkor tovább is gyarapítani. Sok esetben az ember jellemvonása hűen tükrözi azt, hogy mely országban élt már. A leélt életek, tapasztalatok – mint ahogy már szó volt róla – ugyanis jellemünk részévé válnak. Ezért lehet rokon vonásokat felfedezni egyes országok lakóinak mentalitásában, sőt az egyes jellemrajzok alapján arra is lehet következtetni, hogy az illető egyén előzőleg mely országokban élt már. Soha nem szabad megfeledkeznie azonban senkinek sem arról, hogy elsősorban emberek vagyunk és csak ez után valamely ország vagy más kisebb közösség tagjai.

A sorsközösségekben eltöltött idő szerint, a sorsközösségeknek létezik egy másik típusa, az, amelyben a résztvevők csak addig a viszonylag rövid ideig kerülnek kapcsolatba egymással, ameddig a közös élethelyzeteket átélik. Ezek között a rövid ideig tartó események között vannak vidám történések is,

de mivel az emberi fejlődés sajnos bővelkedik tragikus fordulatokban, ezért a legtöbb ilyen élethelyzet, valamilyen szomorú eseményhez, balesethez, katasztrófához köthető. Ha valaki mélyebben elemzi például a balesetek körülményeit, akkor egyértelműen kiderül, hogy túl sok bennük a szerencsés vagy szerencsétlen véletlen. Az, hogy ki és hogyan szenved balesetet, mint már tudjuk nem véletlen, hanem sorsunk része. Mindazonáltal ezek az események is hozzájárulnak ahhoz, hogy az emberek beteljesítsék sorsukat, közel kerüljenek egymáshoz és így nemegyszer maradandó barátságok, ismeretségek jöhetnek létre.

/Részlet a Tudás könyvéből/